

Cheerleading

Špaga, zvijezda, salto, stoj na rukama, piramida, premet unazad, dubljenje na glavi, deset zvijezda zaredom, kolut unatrag, opet špaga, most, pirueta, pomponi uvis, vrištanje: *Bring it on! Bring it on! Bring it on again! And again! And again! Hey hooray! Kill them all! We're the best! The best! The best! The best! The best!*

Fotografije: Ognjen Maravić **Stilist:** Dean Jelinek
Čavrljale: Stela Jelinčić

Navijale: Martina Majačić, Sandra Bandula, Tamara Vidaković, Stela Macukić
Brljale: Nina Jukić, Ivana Škegro i Laura Melčić (na slici)

www.FlyGirlz.info

Nina Jukić, plesačica i osnivačica grupe *Fly-Girlz, Cheerleaders Zagreb* i plesnog studija *Keiko*, studentica ekonomije. Poručuje roditeljima: Ne brinite, ubrzo ću diplomirati! (27)
 Ivana Škegro, plesačica i apsolvantica ekonomije – samo još diplomski. Poručuje roditeljima: Mama, tata, evo sad, svaki čas! Samo što nijel! Stvarno radim na diplomskom! (25)

Laura Milčić, plesačica i studentica engleskog i etnologije na Filozofskom, samo što nije upisala apsolvenciju. Poručuje roditeljima: Diplomirat ću, naravno, pa imam 23 i apsolvantica sam! (23)

Nina: Prije četiri i pol godine osnovala sam grupu *FlyGirlz*. Sad nas je dvadeset i četiri u grupi, što se cheerleadinga tiče. Ja sam im i koreografkinja i organizatorica i menadžerica. Sjećam se prvog nastupa, bio je na ekonomskom faksu, a kako ja nisam organizirala najavu prije nastupa – došlo je do nesporednosti... Istrčimo mi na teren, zauzmemo pozu, ženska najavljuje: *FlyGirlz!!!!!!* I krene nabrajati nas 12, svaku pojedinačno, a mi ukočene u plesnoj pozi. Skoro smo umrle. Gle, ja sam ostvarila svoj san. Profesionalno živim od plesa... Kao i cure.

Ivana: Treba nam dvorana! Gospon Banić, ak' biste mogli, pliz, dajte nam dvoranu! Veliku! Željele bismo u srednjim školama pokrenuti cheerleading!

Stela: Gdje nastupate?

Nina: Angažiraju nas kao plesačice i navijačice za Cibonu, za rukometni klub CO Zagreb, za NK Dinamo... A sad nas čeka i svjetsko rukometno prvenstvo, na svim smo euroligaškim utakmicama, na utakmicama NBA lige kad je na televiziji, na rukometnoj ligi prvaka... i tako. Uglavnom, uvijek smo spremne nastupiti, sad i odmah, i ubit se od navijanja za bilo koji sport. Angažiraju nas i marketinške firme za raznorazne *evente*... Bile smo Jamesbondice, Showgirlsice, Flamengo plesačice... Sve možemo. Kabaretski smo plesale i glumile u *Ponosu Ratkajevih*. Bilo je zabavno...

Stela: Cool. A inače volite sport i sportaše?

Ivana: Više sportaše nego sport.

Nina: Ivana ih voli više od mene... Kad vidi frajera u trenirci – gotova je.

Ivana: Uvijek će me više privući dečko u običnoj pamučnoj majici i u trenirci nego neki sređeni klippan.

Nina: Ona ti obilazi DIF...

Ivana: Ali to je zato jer sam ja zapravo htjela studirati DIF, pa mi je samo žao što nisam. Jaaj, ali kad vidim frajera u trenirci... Mi smo ti jako blesave i volimo se glupirati. Volimo girly-filmove i goofy-ponašanje, volimo glumiti scene iz filmova, pogotovo

cheerleaderskih... Non-stop vrištimo: *Bring it on! Bring it on 1, 2 i 3! Bring it on again! And again! And again!*

Stela: To je upravo bio naziv filma?

Ivana: Pa, da. Nisi gledala?

Stela: Sori, jebiga.

Nina: To ti je Pokaži što znaš 1, 2 i 3.

Stela: Aha. Sad mi je puno jasnije.

Laura: Volimo komedije, a onda i one romantične...

Stela: Glazba?

Ivana: Hip hop i R'n'B.

Stela: Gdje izlazite?

Ivana: Na hip-hop i R'n'B.

Hahahahahahahahahahhaaaahhhhaaaaaa!

Nina: Ajde sad malo reklame... Izlazimo u *Shambalu* četvrtkom ili petkom... I u *Aquarius*.

Ivana: Ma da. Mi zapravo i nemamo puno izbora. Najžalosnije je što ljudi slušaju ili cajke ili house. Izlazimo srijedom jer četvrtkom i petkom su klinci. Dođe subota i stvarno nemaš 'di. Onda, idemo u kino smijati se nekom blesavom filmu.

Laura: A najveći gušt nam je vani plesati k'o kreteni... Da nam se svi smiju... Jer stalno moramo lijepo plesati, uvijek baviti se treninzima i to, onda je stvarno gušt ponekad plesati krivo.

Hahahahhaaaaaahahahahahahahahaha!

Nina: A poruka za Laurine roditelje je: Laura je dama.

Laura: Mama mi uvijek kaže: Laura, prije svega budi dama.

Stela: Jesu li starci ponosni i oduševljeni plesom?

Laura: Tata mi kaže: "Radi ono što te usređuje". A mama je ziherašica. Želi da prije svega napravim nešto s tim engleskim. A ja, nekako, sve više mislim da bih mogla profesionalno živjeti od plesa. Naravno, ka-nim ja završiti i fakultet.

Ivana: Mi stvarno jako dobro zarađujemo. Nemam nikakve želje ići raditi nešto drugo, a pogotovo sjediti od osam do četiri u nekom uredu. Nisam prisiljena na kompromis. Imamo love, plešemo i sve je cool. A osim DIF-a, htjeli su neki od nas i na glumu...

Stela: Jesi ti pokušala na akademiji?

Ivana: Ma, ne sviđa mi se kako je to postavljeno kod nas... Svi su, ono, klošari... Onak, malo su čudaci. A ja uopće nisam takva... Uglavnom, hoću reći da mi niš' ne treba i da imamo sve!

Stela: Joj, blago vama. Ajde, hvalite se još malo.

Hahahahahahahahahhaaaaaaaahahaha-haa!

Nina: Ja sam bila upala u neku malu krizu. Razmišljala sam: pa imam ja već godina i

tko zna dokad ću se moći baviti plesom. A još dugo, dugo, dugo želim plesati. Onda, zaključila sam da stvarno možemo plesati još pet do deset godina. I da nema frke oko toga.

Ivana: Da. Šminka čini čuda.

Hahahahahhhhaaaaaaaahhaaaaaaa!

Stela: Uhode vas frajeri? Vidjela sam na forumu, tražene ste.

Ivana: Tu i tamo zguclamo *Cibonete*. Dakle, same sebe. Pa to svi rade... I naletimo, jednom, na forumu na nečije pitanje: "Kako dobiti broj od *Ciboneta*." Mi umrle od smijeha. Ajde, Nina, ti bolje znaš tu priču...

Nina: Neki frajer postavio post da mu se sviđa neka mala plava iz *Ciboneta*, a kako smo samo Ivana i ja plave, onda smo zaključile da je ona u pitanju jer se svi pale na nju kao muhe na...

Ivana: Molim?

Nina: Med! Kao muhe na med!

Hahahahahahahahahahhaaaaaaa!

Laura: I sve je to na početku bilo jako slatko... A onda je krenulo ono: *Nisam znao kako da joj pridem. A bio sam joj tako blizu poslije utakmice... I tako blizu sam joj svaki put... I baš sam joj bio blizu... Shvatile smo da je lik stoker. A taj stoker, kad se dokopao mog broja mobitela, nazivao me nekih pet mjeseci, ali nisam odgovarala na pozive. Obično noću.... I tako, par puta tjedno me znao probuditi... Jednom, nisam mogla više izdržati i javim se. A on nekaj diše u slušalicu...*

Nina: Dahe! Ona je dama pa neće reći.

Laura: I pitam ja njega: Pa koga ti trebaš? Možda si se zabunio? Znaš li ti uopće kako se ja zovem? A frajer kaže: "Znam, Laura." Dobro, kažem, znaš ime, znaš broj telefona, a znaš li možda gdje živim? I kaže on: "Ne". O, fala bogu!, kažem i umrem od smijeha. Mislim kakav je to stoker koji ne zna gdje živiš? Loš stoker!

Hahahahahahahahahahahahahahaha!

Nina: Ima jedna slatka priča o tome kako nas ljudi doživljavaju i kako ne kuže o čemu se u plesu zapravo radi... Bio je jedan dragi gospodin... I krene ti on nama pričati kako je bio u Južnoj Americi, veli da su cheerleadersice tamo genijalne. A mi smo vidjele njihove slike, zgodne su, u badićima, i već smo se uplašile da će nas frajer pitati možemo li i mi zaplesati tako... U vrućim hlačicama i bez majica. Ali veli on: "Ma, ne, nije to što su one tako zgodne, nego nisam ja pojma imao da se žensko tijelo može tako savinuti." Pitamo ga mi onda kakve su to navijačice, šta one to rade? Vežu li se u čvor? A on nam kaže: "One vam se onako izvinu, stave ruke na pod, i naprave onaj C." I mi skužimo: Aha. Most!

Hahahahahhhhhhhhhhhhhhhhhhhha!

ZAGREB
cheerleaders

3
SUDAC
REFEREE

4

